

ΔΙΑΨΕΥΔΟΥΝ ΟΙ «ΝΥΝ» • ΔΙΧΑΣΜΕΝΟΙ ΔΥΟ «ΠΡΩΗΝ», ΜΕ ΥΠΕΡ ΤΟΝ ΣΗΜΙΤΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗ

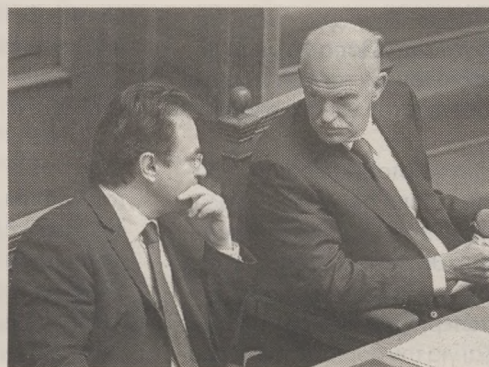
Διχασμένη είναι η κυβερνητική παράταξη για την αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους, μια συζήτηση που καθημερινά αποκτά φανατικούς εχθρούς και φανατικούς φίλους, ενώ ως μέση οδός προκύπτει το τελευταίο διάστημα το ενδεχόμενο της επιμήκυνσης αποπληρωμής του συνολικού δημόσιου χρέους.

Του ΠΑΝΟΥ ΣΩΚΟΥ

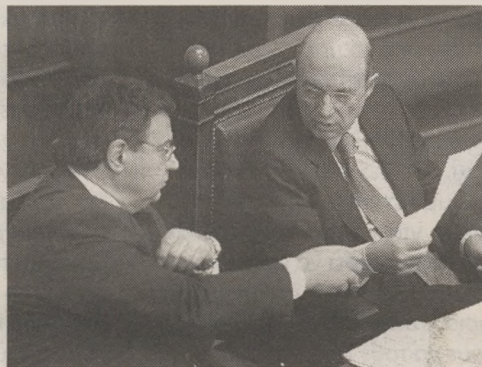
Από τη μια, είναι ο πρωθυπουργός, ο υπουργός Οικονομικών και οι υπουργοί οι οποίοι απορρίπτουν το ενδεχόμενο υποστηρίζοντας ότι θα πλήξει περισσότερο την ελληνική οικονομία και ότι η συντήρηση της δημόσιας συζήτησης δεν βοηθάει τη χώρα.

Από την άλλη, πολλοί βουλευτές υποστηρίζουν το ακριβώς αντίθετο, ότι δηλαδή η κυβέρνηση θα πρέπει τώρα να ανοίξει το θέμα της αναδιάρθρωσης σε συνεννόηση με τους δανειστές της. Το θέμα δημοσίως έθεσε για πρώτη φορά πριν από μερικές ημέρες η Βάσω Παπανδρέου και ακολούθησαν κι άλλοι όπως ο Γ. Φλωρίδης, ο Ε. Νασιώκας, ο Π. Κουκουλόπουλος. Χθες, υπέρ της αναδιάρθρωσης με ηχηρό τρόπο τάχθηκε και ο πρώην πρωθυπουργός Κ. Σημίτης.

Άλλοι θέλουν και άλλοι όχι την αναδιάρθρωση που έρχεται

Γ. Α. Παπανδρέου και Γ. Παπακωνσταντίνου

Κ. Σημίτης και Ν. Χριστοδουλάκης

Πώς απαντά ο πρωθυπουργός σε όλα αυτά;

«Επιτέλους, να τελειώσει αυτή η φιλολογία. Εμείς ξέρουμε πώς θα διαχειριστούμε το χρέος μας με τον πιο ορθό τρόπο» είπε προχθές στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Μια δεύτερη ανάγνωση αυτής της επισήμανσής του, σε συνδυασμό με ανάλογη προχθεσινή δήλωση του Γ. Παπακωνσταντίνου, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η δημόσια συζήτηση για την αναδιάρθρωση του χρέους εί-

να εκείνη που πιο πολύ ενοχλεί την κυβέρνηση και δεν βοηθάει τη χώρα...

Οι «πρώην»

Χθες, υπέρ της αναδιάρθρωσης τάχθηκε ο πρώην πρωθυπουργός Κ. Σημίτης, στον οποίο απάντησε εν είδει αποδοκίμασias ο Γ. Παπακωνσταντίνου λέγοντας ότι «η δημόσια συζήτηση για το θέμα δεν βοηθάει τη χώρα».

Ο κ. Σημίτης μιλώντας στο «Βήμα της Κυριακής» υποστήριξε ότι η αναδιάρθρωση θα α-

πελευθερώσει δυνάμεις και ότι η Ελλάδα οφείλει να προχωρήσει σε αναδιάρθρωση το ταχύτερο δυνατό σε συνεννόηση με τους Ευρωπαίους εταίρους. Μια καλά προετοιμασμένη αναδιάρθρωση μπορεί να είναι καταλυτική ώστε τα επόμενα 15-20 χρόνια να είναι μια περίοδος στην οποία «θα ξαναχτίσουμε με αισιοδοξία μια σταθερή οικονομία και να επανεναχθούμε στην ευρωπαϊκή εξέλιξη», είπε. Τόνισε ότι από τη αναδιάρθρωση δεν κινδυνεύουν οι καταθέσεις

των πολιτών και υπογράμμισε ότι αν η χώρα μπει σε μια περίοδο σκληρής λιτότητας για 20 χρόνια, τίποτα δεν εγγυάται ότι θα επιτύχει την αποπληρωμή του δημόσιου χρέους της.

Ενδιαφέρον ωστόσο έχει και η επισήμανση του πρώην πρωθυπουργού, ότι μια αναδιάρθρωση δεν προναγγέλλεται, κάτι που ίσως εξηγεί και τη συνεχόμενη αρνητική στάση της κυβέρνησης, παρά την περιρρέουσα ατμόσφαιρα μέσα και έξω από τη χώρα.

Ο κ. Σημίτης δεν απέκλεισε η κυβέρνηση να έχει αναλάβει ήδη σχετική πρωτοβουλία, καθώς, όπως είπε, πριν από την απόφαση χρειάζονται επίμονες και συνεχείς απόρρητες συνομιλίες και δεν επιτρέπεται να γίνονται γνωστές οι προθέσεις της κυβέρνησης με διαρροές.

Έχει σημασία αυτή η αποστροφή του κ. Σημίτη, ανεξαρτητως αν είναι ή όχι γνώστης τυχόν παρασκηνιακών

συνομιλιών της κυβέρνησης, καθώς ο κ. Παπακωνσταντίνου χθες στη δήλωσή του αποδοκίμασε «τις δημόσιες συνομιλίες που δεν βοηθούν...».

Πάντως, χαρακτηριστικό παράδειγμα του διχασμού που προκαλεί η αναδιάρθρωση είναι η διαφορετική από του κ. Σημίτη θέση που ανέπτυξε χθες στο «Βήμα» ο υπουργός Οικονομικών των κυβερνήσεών του, Ν. Χριστοδουλάκης. Υποστήριξε ότι «αν η Ελλάδα προχωρήσει σε «κούρεμα» θα προκαλέσει σοβαρή βλάβη στο εσωτερικό της χώρας και στην ανάπτυξη». Ανέφερε ως παράδειγμα τα ασφαλιστικά ταμεία που έχουν 25 δισ. ευρώ σε ομόλογα και με ένα «κούρεμα» 40% θα χάσουν αμέσως 10 δισ. Τάχθηκε υπέρ της επιμήκυνσης αποπληρωμής του χρέους αλλά για μετά το 2013.

ΟΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΠΙΜΗΚΥΝΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ
- ΠΟΙΟΙ ΧΑΝΟΥΝ ΣΕΛ. 55-57

Τι είδους αναδιάρθρωση;

ΥΠΕΡ της αναδιάρθρωσης του ελληνικού χρέους το συντομότερο δυνατό, αλλά καλά προετοιμασμένοι και σε συνεννόηση με τους εταίρους μας, τάχθηκε ο Κώστας Σημίτης σε συνέντευξη που έδωσε στο «Βήμα της Κυριακής».

ΔΥΟ παρατηρήσεις του έχουν ενδιαφέρον. Πρώτον: ότι δεν πρέπει οι Έλληνες να υποστούν 20 χρόνια λιτότητας, προκειμένου να αποφύγουν την αναδιάρθρωση, εξαιτίας των υψηλών επιτοκίων που συμφωνήθηκαν σε κατάσταση κρίσης. Και δεύτερον: δεν είναι βέβαιο ότι η συνεχής λιτότητα αρκεί για να σωθεί η χώρα, καθώς υπάρχουν εξωγενείς παράγοντες που μπορούν να προκαλέσουν νέους κλυδωνισμούς, όπως οικονομικές αναταραχές, νομισματικές κρίσεις, ανατιμήσεις του πετρελαίου.

ΕΚΤΙΜΑ λοιπόν ο πρώην πρωθυπουργός πως αν εφαρμοστεί ο μονόδρομος του «Μνημονίου» η λιτότητα θα διαρκέσει 20 χρόνια. Αλλά το σημαντικότερο είναι πως αμφισβητεί την αποτελεσματικότητα αυτής της πολιτικής. Αφού δεν είναι βέβαιο ότι αρκεί για να σωθεί η χώρα...

Ανὸποδα

Με τον ΑΝΔΡΕΑ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ

ΜΠΟΡΕΙ όμως με την αναδιάρθρωση να αποφύγουμε τα 20 χρόνια -όλο και πιο σκληρής- λιτότητας; Και μάλιστα χωρίς να κλυδωνιστεί το ελληνικό τραπεζικό σύστημα και να αποτελέσει συστημικό κίνδυνο για τις ευρωπαϊκές τράπεζες; Κανείς δεν μπορεί να απαντήσει με βεβαιότητα σε αυτά τα ερωτήματα. Παρόλο που κάποιες μελέτες εκτιμούν πως μπορεί να παραγραφεί μέχρι το 50% του χρέους χωρίς να κινδυνεύει το χρηματοπιστωτικό σύστημα.

ΑΛΛΩΣΤΕ η αναδιάρθρωση για τις ελληνικές τράπεζες είναι ήδη γεγονός. Τα ελληνικά ομόλογα που κατέχουν πωλούνται στη δευτερογενή αγορά 30% φτηνότερα και σ' αυτή την αξία τα έχει αποκτήσει και η ΕΚΤ. Οι τίτλοι που κατέχουν θεωρούνται «τοξικοί» και δεν μπορούν

να τους χρησιμοποιήσουν για άντληση αντίστοιχης ρευστότητας από τη διατραπεζική αγορά και τις χρηματαγορές.

ΘΑ 'ταν ανακουφιστική ή καταστροφική μια ήπια, καλά οργανωμένη και σε συνεννόηση με τους πιστωτές μας αναδιάρθρωση; Εξαρτάται... Ποιος χάνει πόσα, ποιος κερδίζει τι. Η νεκροψία θα δείξει...

«ΟΥΚ αν λάβοις παρά του μη έχοντος». Αν τώρα, όσο είναι νωρίς και δεν έχει περάσει όλο το χρέος στα χέρια του ευρωπαϊκού μηχανισμού στήριξης (EFSF) και του ΔΝΤ, πούμε στους ιδιώτες πιστωτές - επενδυτές ότι «μπορούμε να σας αποπληρώσουμε σε βάθος χρόνου το 60-70%», θα τα πάρουν και θα κάνουν και τον σταυρό τους... Το πολύ πολύ, όταν ξαναβγούμε στις αγορές, να μας κακομεταχειριστούν...

ΑΝ όμως το πρόβλημα δανεισμού μετατραπεί ολοκληρωτικά σε κρίση χρέους μετά θα 'χουμε να κάνουμε με χρέος στις πλούσιες χώρες και στις πανίσχυρες τράπεζες. Αυτοί δεν χωρατεύουν. Θα μας τα πάρουν όλα μισοτιμής: τον υ-

ποθαλάσσιο και ορυκτό πλούτο, τα φιλέτα γης, τα νησιά, τη δημόσια περιουσία που έχει αξία, το σκαλί! Δεν θα κάνουν σκόντο ούτε σεντ. Ασε που θα εγκαταστήσουν εδώ δική τους κυβέρνηση χωρίς την ανάγκη διαμεσολαβητών...

ΘΑ 'ναι ανακουφιστική ή καταστροφική μια αναδιάρθρωση; Εξαρτάται από τους όρους. Ποιους αφορά, τι κάνει και τι γλιτώνει ο καθένας. Η αναδιάρθρωση μπορεί να είναι επιλεκτική. Να συμφωνηθεί δηλαδή ότι κάποιος τίτλο υποκείμενος σε παραγραφή ή «κούρεμα» και κάποιος όχι. Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει, ας πούμε, να εξαιρεθούν τα ασφαλιστικά ταμεία για να μην καταρρεύσουν. Να γίνει δηλαδή αναδιάρθρωση-χειρουργείο. Να χάσουν λίγο «αέρα» οι πιστωτές, να χάσουν και οι ελληνικές τράπεζες χωρίς να προκληθεί συστημικός κίνδυνος, να χάσουμε κι εμείς -οι χαμένοι- χωρίς να εξαθλιωθούμε. Αλλά... ποιος ξέρει να κάνει τόσο λεπτά χειρουργεία; Και ποιος είναι σίγουρος ότι αν συμφωνήσει να αφαιρεθεί ο... «όγκος» δεν θα γίνει μετάσταση;...

Πολιτική

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΕΝΝΑ

Προηγείται η αναδιάρθρωση του πολιτικού συστήματος

ΕΧΕΙ περάσει ακριβώς ενάμιση χρόνος που η παρούσα κυβέρνηση βρίσκεται στην εξουσία. Έχει, δηλαδή, εξαντλήσει κάτι περισσότερο από το ένα τρίτο της θητείας της. ΑΠΟ την πρώτη ημέρα της διακυβέρνησης γνώριζε η κορυφή της ηγεσίας της ότι αναλαμβάνει μια χώρα υπό επίθεση των ξένων δανειστών και υπό επίθεση από τα κερδοσκοπικά κεφάλαια.

ΜΑΣ το έχουν ομολογήσει και ο επικεφαλής του ΔΝΤ Στρος-Καν, που αποκάλυψε τις συνομιλίες του με τον Γ. Παπανδρέου στις αρχές του 2009, όσο και ο διοικητής της Τραπέζης της Ελλάδος, που αποκάλυψε τη σχετική ενημέρωση που έκανε στον τότε πρωθυπουργό Κ. Καραμανλή και τον Γ. Παπανδρέου, το καλοκαίρι του 2009.

ΕΧΕΙ περάσει ένας χρόνος από την ημέρα που η χώρα μπήκε επισήμως υπό την επίβλεψη των δανειστών της, υπογράφοντας ένα Μνημόνιο τριετούς οικονομικού προγράμματος, το οποίο θα αποπληρώσει ένα μεγάλο κομμάτι του νέου χρέους των 110 δισ. δρχ., θα περιορίσει το έλλειμμα και θα αρχίσει να αποπληρώνει το τρέχον χρέος των 260 δισ. ευρώ.

ΑΠΟ όλα όσα από τα παραπάνω έχει αναλάβει να πραγματοποιήσει η κυβέρνηση, το μόνο που έχει κάνει εδώ και ενάμιση και εδώ και ένα χρόνο είναι να περικόψει τους 13ο και 14ο μισθούς και κατά ένα ποσοστό **κάποια** από τα επιδόματα **κάποιων** υπαλλήλων του στενού δημόσιου τομέα, να κόψει τις συντάξεις όλων των συνταξιούχων με τον δήθεν κοινωνικό ΛΑΦΚΑ, να καταργήσει τις 13η και 14η συντάξεις και να απολύσει συμβασιούχους!

ΑΥΤΑ είναι τα μόνα μέτρα αλλαγής του ελληνικού κράτους που πήρε η κυβέρνηση, μαζί με έναν περιορισμένο αριθμό μετατάξεων υπαλλήλων, χωρίς να έχει καν κονδύλια για να στηρίξει αυτές τις μετατάξεις.

ΤΟ σημαντικότερο που έχει **συνβεί**, χωρίς να το έχει κάνει **επί τούτου** η κυβέρνηση, είναι ότι έχει σπείρει τον φόβο και την απόλυτη ανασφάλεια στους πολίτες για το οικονομικό τους μέλλον.

ΤΟ ΕΧΕΙ καταφέρει εξ αρχής με απερίσκεπτες δηλώσεις, εξόφθαλμα ψέματα και ανίδεη διαχείριση νευραλγικών τομέων της ζωής από ανθρώπους ανίκανους να διαχειριστούν έστω και περίπτερο στον ιδιωτικό τομέα. Πώς να το διαχειριστούν, άλλωστε, όταν οι 9 στους 10 από όσους συμμετέχουν στη διακυβέρνηση, διαχρονικώς, είτε δεν έχουν **εργαστεί** ποτέ **πραγματικά** στη ζωή τους, παρά διαβιούν σιτιζόμενοι από το δημόσιο ταμείο, δήθεν απασχολούμενοι σε μια δημόσια θέση, είτε έχτισαν ένα δημοφιλές τηλεοπτικό προφίλ στην ιατρική, δικηγορική και θεατροδημοσιογραφική τους ζωή. Σ' αυτό ήταν πιο άξιοι.

ΕΝΑΜΙΣΗ χρόνο μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας από την παρούσα κυβέρνηση **τίποτε** δεν έχει πραγματικά γίνει **στην πράξη** για να αντιμετωπιστούν είτε η απαίτηση των ξένων για ένα ακόμα κράτος με μονεταριστική πολιτική είτε η προσπάθεια κερδοσκοπικών κεφαλαίων να βάλουν χέρι στον πλούτο της χώρας.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ούτε υλοποιεί ένα νεοφιλελεύ-

θερο πρόγραμμα για να βγάλει τη χώρα από την κρίση από τα δεξιά ούτε επαναστατεί αμφισβητώντας το χρέος και τους πιστωτές, οδηγώντας τη χώρα σε μια περήφανη υπερλιτότητα, όπως κάνουν οι Ισλανδοί. Δεν κάνει **τίποτε**.

ΔΕΝ κάνει τίποτε, όχι γιατί δεν θέλει ή γιατί έχει ένα σχέδιο πίσω από το τίποτε. Δεν κάνει τίποτε γιατί είναι ανίκανη να κάνει ο,τιδήποτε.

ΣΤΗΝ πράξη, ο διεφθαρμένος μηχανισμός του Δημοσίου, που δεν παράγει τίποτε, εκτός από ελλείμματα και την ανηθικότητα να πληρώνεται για να μην **εργάζεται πραγματικά** –όπως ξέρει να εργάζεται ο ιδιωτικός τομέας και οι 2 (δύο) στους 10 (δέκα) δημόσιους υπαλλήλους, ώστε οι συνάδελφοί τους να τους λένε **πλήθους**–, εξακολουθεί και είναι εδώ, αλώβητος, ακόμη πιο αντιπαραγωγικός, κάνοντας μούτρα γιατί του κόπηκαν χαριστικές παροχές και απειλούνται και άλλες. Τις οποίες έχει αποκομίσει όχι σαν επιβράβευση εργασίας. Αλλά σαν δωροδοκία υπουργών και βουλευτών στα συνδικάτα, με την ελπίδα ότι θα ξαναψηφιστούν και την επομένη. Και οι βουλευτές και τα συνδικάτα.

ΤΙΠΟΤΕ απ' αυτά δεν έχει αλλάξει. Το κυριότερο: δεν έχει αλλάξει σαν νοοτροπία. Σαν ηθική.

ΑΠΟ την άλλη πλευρά, στον ιδιωτικό τομέα, η συντριπτική πλειονότητα των ελεύθερων επαγγελματιών όλων των κλάδων ευημερεί επί χρόνια εισπράττοντας μαύρα λεφτά, χωρίς ποτέ να πληρώνει φόρους. Απολαμβάνοντας τα κοινά δημόσια έργα, στα οποία δεν έχει συμμετάσχει ποτέ οικονομικά!

ΟΧΙ μόνον αυτό. Με την αδηφαγία του για κέρδος ανεβάζει κάθε χρόνο το κόστος ζωής ανεξέλεγκτα, επιβαρύνοντας την **πραγματική** οικονομία.

ΟΛΟΣ αυτός ο τομέας έχει μείνει ως αυτή τη στιγμή πραγματικά ανέγγιχτος. Ακαταδίωκτος. Αμέτοχος.

ΕΙΝΑΙ περιπτώσεις να μιλήσει κανείς για τους κεφαλαιούχους επιχειρηματίες. Αυτοί, χέρι χέρι με τους βουλευτές και υπουργούς και γραμματείς και συμβούλους και εφοριακούς και τελωνειακούς και αεριτζήδες υπαλλήλους μεσάζοντες, δεν έχουν υποστεί καμία ουσιαστική αλλαγή στη ζωή τους, αφού καμιά μεταβολή δεν προβλέπεται γι' αυτούς στα πομπωδώς ανακινούμενα μέτρα της κυβέρνησης. Τα οποία δήθεν περικόπουν και πατάσσουν, χωρίς να αγγίζουν τις κάτω από το τραπέζι παροχές και συναλλαγές.

Ο ΤΟΜΕΑΣ που πλήττεται **περισσότερο** μετά τους συμβασιούχους είναι του εμπορίου και των υπαλλήλων του. Η ανασφάλεια των αγοραστών έχει σφίξει τις τσέπες τους και το περίσσευμα έχει γίνει κομπόδεμα. Κανείς δεν το ακουμπάει.

Η ΑΘΗΝΑ, και κυρίως το εμπορικό της κέντρο,

αλλά και οι γειτονιές της, όλο και πιο πολύ θυμίζουν εικόνα μετασοβιετικού Βουκουρεστίου. Τα μαγαζιά κλείνουν με μεγάλη συχνότητα και μοιάζει σαν να εξοντώνεται η ραχοκοκαλιά της μεσαίας τάξης. Αυτής που παράγει τον πλούτο.

Σ' ΑΥΤΗΝ ακριβώς τη συγκυρία ο πρωθυπουργός εξήγγειλε την Παρασκευή το μεγαλύτερο σχέδιό του για την καλύτερη της χώρας, τουλάχιστον για την επόμενη τριετία.

Η ΣΤΗΛΗ δεν θέλει να σταθεί τώρα στην ορθότητα και την κριτική όλων των μέτρων που προγραμματίζονται. Θέλει να επιστήμάνει ότι η προχθεσινή εξαγγελία, ενάμιση χρόνο μετά την εκλογή της κυβέρνησης, είναι καλύτερη μιας έκθεσης μαθητή Γυμνασίου. Και για την αοριστία της και για την ατολμία της και για την ανεδαφικότητά της.

Η ΠΑΡΟΥΣΑ κυβέρνηση είναι ανίκανη να εφαρμόσει όσα εξήγγειλε ο πρωθυπουργός. Η επιχειρηματική περιουσία του Δημοσίου δεν είναι ελκυστική για κανέναν ξένο ή εγχώριο υποψήφιο αγοραστή. Ο αντιπαραγωγικός ρυθμός λειτουργίας, η νοοτροπία των διαρκών δικαιωμάτων χωρίς ταυτόχρονες υποχρεώσεις και η παντοκρατορία συνδικάτων τέτοιας νοοτροπίας, με αυταρχικές αντιλήψεις ως προς την αντιμετώπιση του συνόλου του πληθυσμού (τον οποίο θυμούνται μόνο κάθε φορά που χρειάζονται πλάτη σε μονομερείς διεκδικήσεις) συμπληρώνουν το κάδρο.

Η ΕΙΣΠΡΑΞΗ εσόδων από φόρους είναι πρακτικώς ανέφικτη, αφού ο εισπρακτικός μηχανισμός κάνει λευκή απεργία εδώ και ένα χρόνο που του κόπηκαν επιδόματα.

ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΩΣ, η ατμομηχανή όσων υπηρεσιών εργάζονταν, οι **συμβασιούχοι**, έχασαν τη δουλειά τους και διευθυντικές θέσεις-κλειδιά έχουν μείνει είτε κενές είτε με αμφίβολης αξίας υπαλλήλους. Ο φόρτος της πρόσθετης εργασίας δεν μπορεί να αναπληρωθεί από τους υπάρχοντες αριθμούς και την υπάρχουσα νοοτροπία.

Η ΕΞΥΓΙΑΝΣΗ των μεγάλων τομέων της Υγείας και της Παιδείας, που είναι όμηροι κυκλωμάτων, είναι ανέφικτη, όσο τα κυκλώματα αυτά στηρίζονται από κυβερνητικά και συνδικαλιστικά δεκανίκια.

Ο ΜΟΝΟΣ τομέας που θα αποδώσει χρήματα στο δημόσιο ταμείο είναι οι **εύκολες περικοπές**, πάλι, συντάξεων, επιδομάτων πρόνοιας, επικουρήσεων, επιδομάτων εργασίας και φορολογικών ελαφρύνσεων σε όλο τον πληθυσμό. Δηλαδή, πάλι, η σφαγή των αδύναμων και των φορολογικώς ειλικρινών!

ΟΛΟ αυτό που σήμερα απειλείται, αλλά μένει ολοζώντανο, είναι ένα οικοδόμημα που έχτισαν το ΠΑΣΟΚ και η Ν.Δ. τα τελευταία, τουλάχιστον, 30 χρόνια, με τη συνένοχη

συμμετοχή των μεγάλων κομμάτων της Αριστεράς, η οποία ασχολήθηκε περισσότερο με τη λογιστική λογική, παρά με τη δημιουργία μιας **άλλης νοοτροπίας** πολιτών, που επαναστατικά θα έσπαγαν το απόστημα.

ΤΟ ΠΑΣΟΚ και η Ν.Δ., λοιπόν, είναι ανίκανοι να γκρεμίσουν τη σημερινή **διεφθαρμένη** Ελλάδα και να χτίσουν μίαν άλλη. Είναι σαρκ εκ της σαρκός τους. Οι βουλευτές και πολιτευτές τους αντλούν την ύπαρξή τους από το χυδαίο πελατειακό σύστημα του ρουσφετιού, του ψέματος και της αναξιοκρατίας. Το ΚΚΕ αναλίσκεται σε επαναστατικά γυμνάσια, που αν ζούσε ο Λένιν θα τα κατήγγειλε για αριστερισμό, αντί να συγκροτεί ένα Αριστερό πρόγραμμα, μιας πολιτικής εξουσίας. Το μεγαλύτερο κομμάτι του ΣΥΡΙΖΑ ξοδεύει τον χρόνο του και τον χρόνο των πολιτών σε πετροπόλεμο λυκειακής ηλικίας, αυτοϊκανοποιούμενος με τις χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα συγκρούσεις δρόμου και χωραφιών. Ο ΛΑΟΣ, τέλος, μέσα στη γενική κατάπτωση, ευτυχώς δεν παράγει πολιτική. Γιατί η πυροτεχνική φρασεολογία του και τα λαϊκίστικα συνθήματά του θα μπορούσαν να δημιουργήσουν έναν πραγματικό ακροδεξιό κίνδυνο, με φιλολαϊκό προσώπιο.

ΕΤΣΙ, μετά και τις πρωθυπουργικές εξαγγελίες, η χώρα βυθίζεται σε ύφεση, ανεργία και ανασφάλεια, χωρίς κανένα φως να δείχνει έναν δρόμο. Χωρίς να υπάρχει πολιτικός φορέας με **σοβαρή**, φερέγγυα, χωρίς **ψέματα** και **παρλαίνες** φωνή, που επιπροσθέτως να έχει και την απαραίτητη **κατάρτιση** και **γνώση** για να κυβερνήσει έναν λαό και να δημιουργήσει μια δημόσια, **κοινωνική** διοίκηση.

ΦΟΡΕΑΣ που να εκπροσωπήσει το κομμάτι του λαού που **πραγματικά** πονάει τη χώρα περισσότερο από τον εαυτόλη του, που εργάζεται για το κοινωνικό σύνολο και όχι μόνο για το τομαράκι του, που διεκδικεί μια δικαιοσύνη δικαστών και όχι υπαλλήλων, μια δημόσια τάξη για τον λαό και όχι για τις συμμορίες, τους κεφαλαιούχους και τους κυβερνήτες, μια Υγεία για τους ασθενείς και όχι για τους γιατρούς, τους υπαλλήλους και τους εμπόρους.

ΚΥΡΙΩΣ, λείπει ένας πολιτικός φορέας που να κουβαλάει από μόνος του αυτό που πρωτίστως λείπει από την Ελλάδα: **Παιδεία** για τον λαό και όχι για τους μανδρινούς και τους καθηγητάδες και τα κυκλώματα. Παιδεία **δημοκρατικότητας** και όχι του φασισμού των παρεών, των συμφερόντων και των ιδεοληψιών ή της συναλλαγής και της διαφθοράς των παιδικών και νεανικών συνειδήσεων με χυδαία πολιτικοκομματικά ανταλλάγματα.

ΠΑΙΔΕΙΑ. Αυτό κυρίως λείπει από τον τόπο. Αλλά αυτήν μόνον ένας επαναστατημένος, αγανακτισμένος, **πολιτισμένος** λαός μπορεί να την διεκδικήσει και να την κερδίσει. Με τις κάλπες ή εξωθημένος σε ξέσπασμα βίας. Από το σε βάρος του συστήματος.

Οι κυβερνήτες, εκτός από ηθικοί, είναι χρήσιμοι και όταν φοβούνται τον λαό. Κυρίως τότε.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΤΕΤΡΑΔΗΣ